

TORONYIRÁNY

XV. 11.

2021. március 14.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Nagyböjt 4. vasárnapja

Március 19. Szent József, a Boldogságos Szűz Mária jegyese

A szeretet elsősorban nem mérlegelni, ítélni és okoskodni akar, hanem gazdagítani, sodorni és előre lendíteni Isten felé. Csodálatos erejével és minden emberi fantáziát felülmúló „ötleteivel”. A szeretet logikája nem mindenben azonos az értelem logikájával. Keresztény életünkben sok mindent nem lehet teljesen megérteni csupán ésszel vagy „értelmi teológiával”. Sokszor a „szív teológiája” is kell a megértéshez. Főleg pedig – és erre most nagyböjtben kell különösen figyelni! - Krisztus keresztje nem fogható fel az emberi gondolkodás törvényei és az igazságosság szabályai szerint. Az egész keresztény életben, és részleteiben, a keresztény aszkézisben is mindig van valami „ésszerűtlen”, „logikátlan” vagy „igazságtalan”. Persze csak látszólag, az emberi logika szabályai szerint. Persze csak látszólag, az emberi logika szabályai szerint. A szeretetben azonban, amely Istenben gyökerezik, nincs logikátlanság, mivel a szeretetnek nincs földi mércéje, sem határa.

Az egész keresztény élet a szeretetre épül. Ez határozza meg a világhoz, az emberekhez és mindenk előtt Istenhez való kapcsolatunkat is. Mi sem azért jöttünk a világra, hogy ítélkezzünk, bíraskodjunk és kritizáljunk. Azért jöttünk, hogy szeressünk.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

1. **2Krn 36,14-16.19-23** Minden emberi hatalom fölött Isten az, aki a történelem Ura, és célba irányítója.
2. **Ef 2,4-10** Isten azzal mutatta meg végtelen szeretetét irántunk, hogy Krisztus által megajándékozott bennünket a feltámadással és az élet teljességével: az üdvösséggel.
3. **Jn 3,14-21** Isten nem azért küldte Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy általa üdvözüljön a világ.

Jézus az üdvösség forrása

Az evangélista Jézus szavaiból egy monológot állít össze, amellyel megvilágítja a Nikodémus által felvetett témát. De a megvilágítást már Jézus egész működésének a fényében adja meg. Jézus feltámadása után felment a mennybe, ez annak a bizonyítéka volt, hogy onnan jött, s így ő volt az Atya szeretetének is a bizonyítéka. Benne megkaptuk a kinyilatkoztatás teljességét, azért a hitünk is teljes lehet. Erkölcsi életünkben sem kell tévelyegnünk, mert Jézus példája teljes eligazodást ad. Hogy az evangélista által összeállított, de Jézus szavain nyugvó tanításról van szó, arra abból következtetünk, hogy az első résznek az én-te-stílusa megszűnik, és a súlyos mondatok előtt hiányzik a nyomatékos kezdet: bizony, bizony mondom... Az evangélista tudja, hogy Jézus szavai az egyházban a Szentlélektől megvilágított és igazolt tanításban tovább csengenek, és a valódi kinyilatkoztatást tartalmazzák.

Jézusnak az Atyához való fölmenetele már a kereszthalállal kapcsolatos, nem a feltámadással. Ezt jelzi az ószövetségi kép: Amint Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy fogják felemelni az Emberfiát is, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. A kereszthalálnak ugyanolyan szemlélete ez, mint amit a 12,32 ad: Ha majd felemelnek a földről, mindent magamhoz vonzok. Itt valamilyen párhuzamot találunk azzal a kijelentéssel, amelyben Jézus a szinoptikusoknál előre jelzi szenvedését (Mk 8,31). A szenvedés és a kereszthalál Isten akarata szerint előfeltétele a megdicsőülésnek. János úgy fogja fel, hogy egyúttal kezdete is. A kígyó felemelésére való utalást csak itt találjuk. A Szám 21,8-ban leírt jelenet azonban csak annyiban előkép, hogy tartalmazza a felemelést, az isteni rendelkezést és a szabadító erőt. Így Jézus felfeszítése mögött is ott van az isteni rendelkezés és benne van a szabadító erő: Aki hisz benne, az nem vész el. Az ószövetségi jelenet és a kereszthalál között más allegorikus megegyezést nem kell keresni. De azt meg kell látni, hogy itt, János evangéliumában új krisztológiai fordulattal talál-

kozunk. A szinoptikusoknál és Pálnál is a kereszthalál a kiüresítés mélypontja és ebből adódik az evangélium számára a kereszt botránya. Jánosnál Jézus halála az Atyától kijelölt órában megy végbe. Benne van az igazi húsvéti bárány feláldozása és a megdicsőülés kezdete. János következetes abban, hogy az egyszülött Fiú dicsőségét végig szemlélteti Jézus egész földi működésén. Igazi dicsősége az, hogy aki hisz benne, nem vész el, hanem örökké él. Az Emberfiának ezért kellett a kereszten felemeltetni. A hit tárgya tehát ő maga: benne kell hinni, és a több mint „neki hinni”. A hit nem más, mint vele való azonosulás. Elfogadjuk, hogy ami benne végbement, az a mi üdvösségünk. Az örök élet ígérete is jánosi sajátosság. A Logos-himnuszban már az állt, hogy „őbenne élet volt”, tehát ezt az életet ajándékozza azoknak, akik hisznek benne.

Miért van Jézus felemeltetésének, kereszthalálának ilyen ereje? Erre felel a 16. vers. Azért, mert ez volt az Atya örök terve és szeretetének igazolása: Úgy szerette Isten a világot, hogy Egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen. Ebbe a kijelentésbe bele van foglalva a Fiú elküldésének célja és motívuma. A keresztes ígértetés nem is tudna magasabbrendű és reménykeltőbb megokolást adni, sőt még csak el sem gondolni. Az egész üdvöndnek a forrása az Atya felfoghatatlan szeretete a világ iránt, az ember világa iránt. A világ itt a maga konkrét formájában szerepel. Úgy, ahogy az ember bűnével elfordult Istentől, s magára vonta haragját. Az űrt Isten maga hidalta át azzal, hogy irgalmas szeretetében megkönyörült az emberen. Erre csak az az Isten képes, akiről az 1Jn 4,16 azt állítja, hogy ő maga a szeretet. Csak az ilyen atyai szeretetben lehet meg az a nagyvonalúság, amely kilép magából és helyrehozza, amit az ember elrontott, és amivel saját jövőjét megghiúsította. A szeretet nagyságára az mutat rá, hogy Isten az Egyszülött Fiút adta oda a világ üdvéért. Az Atyának ennél nagyobb értéke nem volt. Itt valójában a Fiú iránti szeretetét áldozta fel a világ szeretetéért. Ebben a kiszolgáltatásban benne volt a kereszthalál is, hiszen a Fiú ott mutathatta meg fenntartás nélkül, hogy elfogadja a küldetést, és hogy azonosítja magát az ember üdvösségével. Az Atya ebbe a bűnös és megváltásra szoruló világba küldte a Fiút, de természetesen úgy, hogy atyasága nem szenvedett csorbát. A Fiúnak alkalmat adott arra, hogy végbevigye az elképzelhető legnagyobb tettet: kiüresítse magát és áldozatot hozzon a zsákutcába jutott emberiségért. Ezzel egyúttal az Atyát is megdicsőítette, tehát a megtestesülés és a megváltás nemcsak Isten és ember között lejátszódó esemény, hanem belső szentháromsági aktus is.

Az Atyának ezt a szeretetből fakadó tettet azonban az embernek is el kellett fogadnia és válaszolnia kellett rá. A megváltás azoknak válik javára, akik hisznek benne. Ezek nem vesznek el, hanem örök életet kapnak. Elveszni a semmiben is lehetne; ha nincs örök élet, akkor az emberre a halál vár, mint végső állapot. De mivel az ember bűnös, azért elvesztése a kárhozát, amely büntetés is, nemcsak az örök élet elvesztése. A 17. vers a Fiú küldetésének a pozitív célját még külön kiemeli: Isten nem azért küldte a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvösséget szerezzen a világnak. Az Ószövetség nagy nyomatékkal emlegette az ítéletet, sőt még Keresztelő János felhívásában is erős hangsúly van rajta. A keresztes üzenet ennél sokkal fontosabb. Isten mindent megtesz az ember üdvözítése érdekében, amit végtelen irgalma megkövetel. A Fiú azért jött el, hogy tanításban és kegyelemben mindent megadjon az üdvösséghez. Ő az Atya irgalmát akarta bemutatni, nem megtorló hatalmát.

Gál Ferenc

A nevelés öröme (21.)

Az ember nevelésének művészete

29. Erkölcsi nevelés

A stabil belső tudat kialakításához a lelki jutalmazást és büntetést kell előtérbe helyezni, mert az anyagi természetűek a külső tudatot fejlesztik, vagyis a hajlamot arra, hogy csak akkor viselkedjen valaki jól, ha mások látják. Ha például valaki azért nem lop, mert fél attól, hogy rajtakapják, és tart a következményektől, akkor ő még nem erkölcsös ember. Csak akkor válik azzá, ha, bár kitérő alkalmat talál a lopásra anélkül, hogy felfedezné, nem teszi meg azon okból kifolyólag, hogy erkölcsstelennek és rossznak tartja. A gyermekek azt utánozzák, amit a felnőttek tesznek, nem pedig azt, amit mondanak, a személyes példa hat és nevel. Ha mondjuk otthon a szülők nem akarják, hogy zavarják őket, és arra kérik a gyermeket, mondja azt a telefonba, hogy nincsenek otthon, ártatlan hazugságnak tűnik, de negatív üzenete van: „Ha ők is megtehetik, akkor én is”, gondolja a gyermek.

Óvodás korában, körülbelül hatéves korig a gyermek nem tud hazug lenni, és ha a hazugsághoz folyamodik, csak önvédelemből teszi, mert fél a felnőttek reakciójától. Csak amikor tudatosan csapja be a másikat, elhitetve az ellenkezőjét, eltitkolva vagy meghamisítva a tényeket, akkor mondhatjuk valakire, hogy hazug ember. De sok esetben maguk a nevelők segítik elő ezt a magatartást, amikor a gyermeket rosszkodás közben meglepve, azonnal nyers és szigorú hangnemet vesznek fel, és megijesztik; nem beszélve azokról, akik keresztkérdéseket tesznek fel, hogy a gyermek ellentmondásba keveredjen. Például, amikor a gyermek maszatos a csokoládétól, és azonnal nekiszegezik a nyomozói kérdést: „Te vetted el a csokoládés tálat?” Világos, hogy nem lehet rendőri módszereket alkalmazva elvárni, hogy a kicsi ne mondjon hazugságot.

Hat-hét éves korában a kicsi fokozatosan képessé válik arra, hogy megértse a dolgok és a személyek közötti összefüggéseket (kilép a gyermeki önzésből), és hogy együttműködjön a kortársaival (megtanul kilépni a megalkuvásból); tíz-tizenéves évek korbán erős igénye van az igazságosságra és egyenlőségre, de felfedezi a felnőttek igazságosságának tökéletlenségét is. A hazugságot önmagában előnytelennek tartja, és tíz éves kora előtt képtelen személyes felelősséget érezni. Egyáltalán nem szabad összekeverni az erkölcsi nevelést a büntudattal, ez utóbbi neurózishoz vezet, és megfojtja az ént. Az olyan megfélemlítési eszközök használata, mint: „Édesanyád szenved tőled”, „Anyá nem fog szeretni...”, azt jelenti, hogy a saját felettés én beszél, nem pedig az ésszerű erkölcs. Minél kevésbé realista, minél szorongóbb valaki, annál kevésbé tudja kontrollálni a saját ösztöneit.

Az egészséges és kiegyensúlyozott erkölcsi nevelés eléréséhez a szülőknek segíteniük kell a gyermeket abban, hogy fokozatosan ébredjen tudatára felelősségének és ne bűnösségének. Jó, ha a szülő óvatos a büntetésekkel, ne legyen belőle túl sok, és ne legyenek túlzóak, hogy a gyermekben ne alakuljon ki agresszió és frusztráció, melyekből a büntudat ered. Ezek a gyökerei a kívánt „igen” és a tudatos „nem” közötti harcnak.

Komoly nevelő hatása van annak, ha a szülő megtanítja várni a gyermeket, hogy az ne akarjon mindent, és azonnal. Ennek a várakozásnak az a célja, hogy mederbe terelje, és gátat szabjon az ösztönösségnek, hogy az értelem felülkerekedjen az érzelmeken. Ha a szülő rákényszerül a büntetésre, soha ne értékelje le a gyermeket, éreztesse, hogy szereti őt, hogy hisz abban, hogy képes megjavulni. Ha megalázza a gyermeket, az egész életében a beléivódott kisebbségi érzéssel fog küzdeni, amit nagyon nehéz kiirtani.

Fontos, hogy a gyermek érezze, nem veszíti el a szülei szeretetét, ha hibázik, ugyanúgy értékes marad a számukra. Emlékeztetni szeretnék még, hogy a kisebbségi érzés az iskolai élményekből is fakadhat, és a büntudat a szexualitás első jeleiből ered.

Sajnos oktatási módszerünk a felnőttek kritériumai alapján értékeli („Nem szégyelled magad?“, „Egyest érdemelsz!“, „Tudatlan vagy!“, „Nem értesz semmit!“). Elfeledkezik arról, hogy a gyermek nem tudja magát értékelni; csak a felnőtt képes arra, hogy önmagát megvizsgálja. A tudat a következő fokozatokban fejlődik:

1. Nem teszem meg ezt, mert nem akarok büntetést (Félelem).
2. Nem teszem meg ezt, mert jutalmat akarok (Jutalmazás).
3. Nem teszem meg ezt, mert tetszeni akarok másoknak; (Egyetértés).
4. Nem teszem meg ezt, mert van egy törvény, akarok áthágni (Külső norma).
5. Nem teszem meg ezt, mert nem kell megtennem (A kell érzete).
6. Nem teszem meg ezt, mert nem lenne helyes (Igazságosság).

Egy ezzel kapcsolatos felmérés szerint, ami a *Psicologia dell'Eta Evolutiva* (A fejlődő kor pszichológiája) című folyóiratban jelent meg:

· Hét éves korban a gyermek nincs tudatában iskolai elégtelenségének, és érzelmileg nagyon érzékeny a szemrehányásokra.

· Nyolc-kilenc éves kor körül észleli hiányosságait, de inkább másokat vádol miattuk.

· Csak tíz-tizenegyes éves korára ébred tanulói létének tudatára, és a rossz tanuló számára ez a tudat szorongással jár együtt.

Ezek a tények, úgy tűnik, igazolják az erkölcsi tudat késői kialakulását. Amilyen mértékben a gyermek NEM olyan, mint a többi, vagy EGYEDÜLNEK és MÁSNAK mutatkozik (aki hibásan ír, aki harminc hibát vét egy tollbamondásban...), felnőttként a bűnösödés tudatát dédelgeti magában; ha NEM FOGADJA EL AZ ÖNVÁDAT, élelve teszi, hogy ne fogadják el mások (bűnözővé, bandavezérré stb. válik). Sajnos a szülők nagy része a személyes hiúsága miatt jó osztályzatokat vár a gyermekétől, így az oktatás a nevelés fölé kerekedik, és akkor már nem fontos, hogy a jegyeket csalással (puskázva, vagy ravaszul a tanár kegyeibe férközve) érik el. Vázlatosan összefoglalom azokat a tanácsokat, melyek az egészséges erkölcsi neveléshez nyújtanak segítséget:

- Emlékezzünk arra, mennyire fontos a személyes példamutatás, hiszen a gyermek minket néz és utánoz.
- Tiszteljük, és NE becsüljük le a gyermeket. (Alsóbbrendű helyzetben vagy mindig megpróbálja legyőzni a másikat, akit jobbnak tart magánál, vagy minden helyzetben alsóbbrendűnek tartja magát, és passzívan viseli saját kisebbségét.)
- Ne alázzuk meg, mert különben egész életében küzdenie kell majd a belé ivódott kisebbségi érzéssel.
- Ne legyünk ridegek, követelőzők, tökéletességet elvárók, hanem követeljünk fokozatos erőfeszítést a gyermektől, hogy legyőzze önmagát.
- Tanítsuk meg elhalasztani a dolgokat (ne mindent, ne azonnal, tudjon várni). Ez azt jelenti, hogy szoktassuk hozzá, hogy az értelem felülemelkedik az ösztönösségen.
- Segítsük elő a szocializációját, hogy megtanuljon együttműködni és másokat tiszteletben tartani. A mi iskolai rendszerünkben nem tanítanak meg másokkal valóban együttműködve tanulni és dolgozni, inkább a többiek ellenében, mert a versenyt keressük önmagáért a versengésért. (Ha az önzés normális ötévesen, később kellemetlenné válik, és nem készít elő valódi, pozitív társas kapcsolatot.)

(Folyt. köv.)

Flora Bresciani Nicassio

Vasárnapi jegyzet

Ígéretes vállalkozás az Igazért (1.)

Csöndben töltötte életét a Dávid király családjából származó József, akit Isten kiválasztott, hogy legyen az ő fiának apja. József tehát nem örökbe fogadta Jézust. Kapcsolatukat az Atya határozta meg. A szerény názáreti ács Dávid utóda volt. Ebből a királyi nemzetségből való Mária is, akitől fia a vér szerinti dávidi örökséget kapta, a „szent örökséget” pedig Józseftől. A nevelőapa halálával Jézusra szállt az ábrahámi és a dávidi örökség. Az Ószövetség üdvtörténetének ez a lényege; az Emberfia József által került kapcsolatba vele. Ő vette a gyermeket ölébe, és nevet adott neki az ószövetségi szokások szerint. A fiú tizenkét esztendő volt, amikor utoljára említi Józsefet az Írás. A templomban lelik meg a fiút – hosszas keresgélés után. Mária csak ennyit mond: „Atyád és én aggódva kerestünk. Attól kezdve az evangéliumok hallgatnak Józsefről, akinek Reményik Sándor, a költő ekként ad szót Istennel való verses beszélgetésében: „... ki tudja a Te ösvényedet? / Te vagy az atya, – én senki sem vagyok, / Az Evangéliumban hallgatok, / S hallgat rólam az Evangélium.” Nevét- emlékéét a hagyomány életi – szóban, írásban. A 165-ben vértanúságot szenvedett Jusztinosz, a filozófus, a későbbi egyházatyáknak is „tanító mestere” (a mai Nablusban született) mint élő tradíciót írta le, hogy József „kerekeket és igákat” készített. Életkörülményeiről ezt írhatja a szociológia: „bizonytalan helyzetű munkás”. Érzékeny pontossággal jegyzi meg Jáki Szaniszló: ez „tudta abban segíteni, hogy gondolatait az isteni gondviselésre irányítsa”. Kora minden idők emberé volt, akinek dolgoznia kellett a megélhetésért. A munka erkölcsi kötelességet jelentett. Nosztalgikusan jegyezte meg a múlt században Péguy francia író, hogy elmúlt az az idő, amikor „az emberek egy széket ugyanolyan lélekkel, energiával és meleg szívvel ácsoltak össze, mint amilyen a katedrálisokat építették.” (Illyés Gyula pásztorbot-faragványokat csodálva írt hasonlót.) Család és becsületes munka távlatait érezte József, aki jóval följebb lépett kortársainál a férfi hivatás lépcsőin. Így válhatott későbbi századok s a mai kor példaképévé. XII. Piusz amikor imádságát fogalmazta a „munkások pártfogójához”, a legfontosabbat kérte: „a szív alázatát és egyszerűségét, örömet a munkában, tudatában szociális helyzetünknek, küldetésünknek”. A szeretet civilizációját, a globális szolidaritást jelentheti ez, mindazon gondok enyhítését, amelyek a társadalmi visszaélések, egyéni érzések, családi tragédiák során jelentkeztek – jelentkeznek.

A Szent Péter-bazilika baloldali kereszthajójában látható az egyház védőszentjének, Józsefnek mozaikképe. Alkotója hagyományokat követett, s aztán igyekezett valami mást, stílusban színben kihívóbbat, ami a bazilikát meghatározó szakraális belső térben nem nevezhető remeknek. Mégis kifejez valamit, a végtelen vágya szorításában: „állandó vajúdás itt lenn / minden semmi Hozzá viszonyítva.” Keresése a lényegesnek nem egyszer kudarcosnak tűnő „melléfogás”, és ilyenkor nem marad más, több az imádságnál, apró nyomok keresésénél. Hogy ez látványosan történnék? Aligha. Mint ahogy az ábrázolt József kezdetben váltakozóan jelent meg az Írásban: Márk, az első evangélium szerzője (időben!) a gögös rómaiakhoz szólva Jézus nevelőapját meg sem említi, csupán a szóhasználatot idézi egyszer, utal rá, amikor Jézust ácsnak nevezi. Máté a „pátriárkák ivadékaihoz” szól és József nehéz harcaiból gyönyörű erényeket említi, a művelt evangélista Lukács a történelmi személyt emeli ki, János bölcsessége a szerény körülmények közt élő családfőről ír, akinek hajlékát nem vetette meg az emberi testet fölvetve Ige, utalva ezzel „Isten alázatára”.

† Tóth Sándor

hírek információk

A Szeged-Csanádi Egyházmegye területén március 8-tól érvényes járványügyi rendelkezések:

1. Az egyházmegye területén lévő templomokban a nyilvános szentmisék, liturgiák szünetelnek. Az elfogadott miseszándékokat a felajánlóval megbeszélve át lehet tenni későbbi időpontra, vagy nép nélkül (sine populo) bemutatva a szentmisét el lehet mondani. A lelképászorok minden nap szentmisét mutatnak be (sine populo akkor is, ha nincsen miseszándék) a járvány áldozataiért, a járványban szenvedőkért és a gyógyítás feladatát ellátókért.

A templomok egész nap nyitva vannak, lehetőséget adva a híveknek a személyes imádságra.

A szentségek kiszolgáltatása a korábban megküldött római rendelkezések alapján történhet.

2. Temetési gyászmiséket egy későbbi időpontra kell halasztani, amikor már lehetségessé válik az elvégzésük.

Temetések alkalmával csak a ravatalozón kívül lehet végezni a szertartást, figyelembe véve az egészségügyi előírásokat. A temetés végén a hozzátartozók egészségének megóvása érdekében a gyászolók tekintsenek el a személyes részvénytírástól. Jelen rendelkezések a visszavonásig maradnak érvényben.

A koronavírus-járvány harmadik hullámának erősödése, valamint a járványügyi szabályok szigorítása miatt elmaradt az *Építeni csakis szeretettel – A Hármás Szentév a Szeged-Csanádi Egyházmegyében* című kiállítás megnyitója, melynek a Szegedi Dóm Látogatóközpont adott volna otthont. A tárlat ünnepélyes megnyitója egy későbbi időpontra halasztódik.

A súlyosbodó járványügyi helyzet miatt elmarad a *Közös kaland, közös élmény* című, március 20-ára tervezett szabadtéri program, melyet a Belvárosi Plébánia közössége szervezett volna a Szent József emlékéhez kapcsolódva.

A Filharmonia Magyarország szervezésében március 21-én, jövő vasárnap 11 órától, a Szegedi Nemzeti Színházból látható a „Kis kezek – nagy mesterek” című online hangverseny. A virtuális koncerten fellép Cseh Julianna (zongora), Haluska Lara (hegedű), Harmath Kornélia (hárfa) Kollár Villő (hárfa), Patkós Maja (hárfa) és Molnár Fanni Regina (klarinét). Közreműködik a Szegedi Szimfonikus Zenekar, vezényel: Gyüdi Sándor. Műsoron Händel, Vivaldi, Mozart, valamint Benedekfi István és Benedekfi Zoltán művei. A hangverseny a filharmonia.hu világháló oldalán érhető el.

Házasságra készülő pároknak intenzív felkészülést nyújt a Jegyes Hétvége, melynek a szentmihályi Móríc Zsigmond Művelődési Ház (Kapisztrán út 50.) ad otthont. Az április 9-11-ig tartandó programot Thorday Attila plébános tartja a Házás Hétvége katolikus lelkeségi mozgalomhoz tartozó, két házaspárral együtt. További információk olvashatók a www.jegyeshetvege.hu honlapon, ahol párok jelentkezését is várják.

Február 28-ával története eddigi legnagyobb pályázati fejlesztését zárta le a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató. Az Európai Unió társfinanszírozásával megvalósuló projekt keretében mintegy 450 millió forintból fejlesztette az intézmény módszertani eszköztárát. A pályázat keretében megújultak és korszerűsödtek a bácsalmási nevelőszülői tanácsadó irodák, kialakításra került 6 irodahelyiség és egy közösségi tér, melyek a gyermekvédelmi szolgáltatások magas színvonalú ellátásához járulnak hozzá. Az infrastrukturális fejlesztés eredményeként továbbá 80 db laptoppal és 23 db nyomtatóval bővült a nevelőszülői hálózat dolgozóinak eszközparkja. Mindemellett 400 nevelőszülő számára olyan szakkönyvcsomagot vásároltak és adtak át, mely hozzájárult tudástökéjük fejlődéséhez, az együttműködés és megküzdés stratégiáinak fejlesztéséhez. A projekt egyik legfontosabb eleme az a digitális, multimédiás tartalmakkal színesített képzési tananyagcsomag, mely hosszú távon hozzájárul az egyházi és civil szervezetekkel közös szakmai munka további mélyítéséhez, segítve a nevelőszülői hálózat munkatársainak munkáját.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodája által szervezett *Tesz-Vesz Tavasz* című programra jelentkező önkéntesek március első hetében kapták meg az igényelt facsemetéket. Elsők között ültettek fát Battonyán, Mórahalmon, Makón, Békéscsabán, Tiszaszigetén, Körösladányban, Csongrádon, Hunyán, Füzesgyarmaton és Orosházán. Ahogy azt a szervezők javasolták, számos településen emléktáblát helyeztek el a facsemeték mellett, melyek a Szeged-Csanádi Egyházmegye alapításának 990. éves évfordulójára és a NEK2020-ra emlékeztetik az arra járókat.

A Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitászi Kérészi Híveket, hogy személyi jövedelemadójuk 1%-át ajánlják fel a Karitászi Támogató Alapítványnak. A Katolikus Karitászi 90 éve segíti a bajba jutott és rászoruló családokat országszerte. A szervezet önkéntesei szegénygondozó, betegápoló és egyéb jótékonyági munkájukkal támogatják a rászoruló, elesett embereket. Az idei, 1% segítség - 100 % szeretet elnevezésű felhívás során összegyűjtött adományokból a vírusjárvány miatt nehéz helyzetbe sodródott családoknak élelmiszert, tanszereket osztanak, és áthidaló segítséget nyújtanak közműhálózatok rendezéséhez. A Karitászi Támogató Alapítvány adószáma: 19666275-1-43.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia március 2-án tartotta tavaszi rendes ülését, mely a járványhelyzetre tekintettel ezúttal is videokonferencia volt. A testület döntött arról, hogy az idei Katolikus Társadalmi Napok (KATTÁRS) rendezvénysorozat a Budapesten megrendezendő, 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus hetében és annak keretében valósuljon meg. Az idei programok szeptember 8-án, 9-én és 11-én lesznek, mely napokon a látogatók teremtésvédelmi és cigánypasztorációs fakultációkon vehetnek részt, valamint a NEK Családi napján találkozhatnak a közösségek képviselőivel.

Magyarországra látogat Ferenc pápa és részt vesz a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus szeptember 12-i záró szentmiséjén, az úgynevezett statio orbis, a városért és a világerő bemaott liturgián, mely a rendezvénysorozat legünnepélyesebb eseménye. A 2020 őszéről elhalasztott kongresszust idén szeptember 5. és 12. között rendezik Budapesten. A találkozó programjában a liturgikus események mellett konferencia, előadások, koncertek is szerepelnek. A katolikus egyház az oltárszentségben jelen lévő Jézus Krisztust hirdető és ünneplő egyhetes kongresszust általában négyévente rendezi meg. Hazánk másodsor ad majd otthont az eseménynek.

A budapesti Lengyel Intézet kezdeményezésére, a Szülőföld Könyvkiadó gondozásában megjelent A Függetlenség szentje című renghagyó kötet. A Szent II. János Pál pápa születésének 100. évfordulója alkalmából kiadott könyv Steindl Rezső gyűjteményéből válogatott bélyegeken és képsalapokon keresztül ismerheti meg az olvasó a lengyel pápa életét.

A Szent István Társulat kiadásában jelent meg „A remény emberei” című könyv, melyben nyolcvan magyar szerzetesközösség mutatkozik be történetük, lelkiségük és szolgálataik szemléltetésével. Azonban nem csak távolról nyújtanak betekintést: néhányuk tanúságtételét olvassuk arról, hogy miért ezt a hivatást és az adott rendet választották. A kiadvány 4.800,- forintos áron vásárolható meg a kiadó könyvesboltjaiban, vagy kedvezményesen a www.szitkonyvek.hu honlapon keresztül.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.